

Magánszemélyek által Németországban az államkötvényeik kötelező cseréje miatt a görög állammal szemben benyújtott bírósági keresetek kézbesíthetők ezen államnak az EU kézbesítésre vonatkozó rendelete szerint

Nem nyilvánvaló ugyanis, hogy az ilyen keresetek nem tartoznak a polgári vagy kereskedelmi ügyek körébe

Egy uniós rendelet¹ a bírósági és bíróságon kívüli iratok továbbításának a javítására és felgyorsítására irányul. Ennek keretében a rendelet előírja többek között formanyomtatványok felhasználását, valamint az iratoknak közvetlen és gyors módon történő, a tagállamok által e célból kijelölt szervek közötti továbbítását. Azonban a rendelet kifejezetten rendelkezik arról, hogy az nem terjed ki többek között a közhatalom gyakorlásával összefüggő cselekményekért és mulasztásokért fennálló állami felelősségre.

A Landgericht Wiesbaden (wiesbadeni területi bíróság, Németország) és a Landgericht Kiel (kieli területi bíróság, Németország) azt kívánja megtudni, hogy a magán kötvénytulajdonosok által a kibocsátó állammal szemben benyújtott, megtérítésre, szerződés teljesítésére és kártérítésre irányuló keresetek a rendelet értelmében vett „polgári vagy kereskedelmi ügyek” fogalmába tartoznak-e, amely folytán e rendelet alkalmazandó.

E bíróságok olyan keresetek ügyében járnak el, amelyeket a görög állami kötvények Németországban lakóhellyel rendelkező tulajdonosai nyújtottak be a görög állammal szemben. E tulajdonosok úgy vélik, hogy sérelmet szenvedtek azáltal, hogy Görögország 2012 márciusában – véleményük szerint – arra kényszerítette őket, hogy értékpapírjaikat jóval alacsonyabb névértékű új államkötvényekre cseréljék. Egy komoly pénzügyi válsághelyzet kezelése céljából Görögország 2012 februárjában törvényt² fogadott el, amely előírta egy szerkezetátalakítási ajánlatnak a görög állam bizonyos kötvényeinek a tulajdonosai részére történő benyújtását. E törvény előírta továbbá egy olyan szerkezetátalakítási záradéknak³ az érintett kibocsátási szerződésekbe történő bevezetését, amely szerint az értékpapírok kibocsátásának eredeti feltételei a kintlévő tőke minősített többségével elfogadott határozatokon keresztül módosíthatók (és az ilyen határozatok így kötelezőek a kisebbségre is). A jelen ügyben érintett magánszemélyek egyike sem fogadta el a görög állam által e törvény alapján benyújtott csereajánlatot. A keresetek görög állam (alperes) részére történő kézbesítésének eljárása keretében felmerül az a kérdés, hogy e keresetek a rendelet értelmében vett polgári vagy kereskedelmi ügyre vonatkoznak-e (amely kézbesítés tehát történhet a rendelet alapján), vagy azok tárgya a közhatalom gyakorlásával összefüggő állami cselekmény vagy mulasztás-e (ezen utóbbi esetben a rendelet nem alkalmazandó).

A mai napon hozott ítéletével a Bíróság azt válaszolja, hogy e rendelet hatálya alá tartoznak a magán kötvénytulajdonosok által a kibocsátó állammal szemben benyújtott olyan bírósági keresetek, mint amelyekről szó van, amennyiben nem tűnik úgy, hogy azok nyilvánvalóan nem tartoznak a polgári vagy kereskedelmi ügyek alá.

¹ A tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bírósági és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről („iratkezelés”), és az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 324., 79. o.).

² „A görög állam által kibocsátott vagy garantált értékpapíroknak a kötvények tulajdonosaival egyetértésben történő módosításaira vonatkozó szabályok” című, 2012. február 23-i 4050/2012. sz. törvény (FEK A' 36/23.2.2012).

³ A „CAC” (collective action clause) elnevezés alatt is ismert.

Ami konkrétan a Landgericht Wiesbaden és a Landgericht Kiel előtt indított kereseteket illeti, a Bíróság kimondja, hogy nem állapítható meg, hogy ezen ügyek nyilvánvalóan nem tartoznak a rendelet értelmében vett polgári vagy kereskedelmi ügyek alá. Ezért a rendelet alkalmazandó ezen ügyekre.

A Bíróság mindenekelőtt megjegyzi, hogy valamely bíróságnak, amely a két német bírósághoz hasonlóan a rendelet alkalmazhatóságára kérdez rá, a rendelkezésére álló, szükségszerűen részleges tényállási elemek első vizsgálatára kell szorítkoznia annak megállapítása céljából, hogy az előtte indított kereset a polgári vagy kereskedelmi ügyek vagy inkább olyan ügyek körébe tartozik-e, amelyek nem tartoznak a rendelet hatálya alá. Annak megállapítása céljából, hogy a rendelet alkalmazandó-e, elegendő az, hogy az eljáró bíróság arra a következtetésre jusson, hogy nem nyilvánvaló, hogy az előtte indított kereset nem tartozik a polgári vagy kereskedelmi ügyek alá. E vizsgálat eredménye természetesen nem határozhatja meg előre az eljáró bíróság által többek között a saját hatáskörét és az ügy érdemét illetően hozandó későbbi határozatokat.

Ezt követően a Bíróság megállapítja, hogy a kötvénykibocsátás nem feltételezi szükségszerűen a magánszemélyek közötti viszonyokban alkalmazandó szabályokon túlmenő hatalomgyakorlást. Ezenkívül az iratokból nem tűnik ki nyilvánvalóan, hogy a szóban forgó értékpapírok finanszírozási feltételeit a görög állam egyoldalúan és nem azon piaci feltételek alapján határozta meg, amelyek a pénzügyi eszközök cseréjét és jövedelmezőségét szabályozzák.

A szóban forgó görög törvény valóban az államháztartási gazdálkodásnak és különösen az államadósság szerkezetátalakításának a keretébe illeszkedik a célból, hogy a komoly pénzügyi válsághelyzetet kezelje, és egyébiránt Görögország e célból vezette be a szóban forgó szerződésekbe az értékpapírok cseréjének a lehetőségét.

A Bíróság azonban megjegyzi, hogy egyrészt az a körülmény, hogy e lehetőséget törvény vezette be, önmagában nem döntő jelentőségű annak megállapításához, hogy az állam a közhatalmát gyakorolta. Másrészt nem tűnik nyilvánvalónak, hogy a görög törvény elfogadása a szóban forgó értékpapírok finanszírozási feltételeit illetően közvetlen és azonnali módosításokhoz vezetett, tehát a magánszemélyeknek az állítólagos kárt okozta. Ugyanis az e törvény által a kibocsátási szerződésekbe illesztett cserezáradék alapján e módosításokat a kötvénytulajdonosok többsége határozatának kellett követnie, ami egyébiránt megerősíti a görög állam azon szándékát, hogy polgári jogi jellegű szabályozás keretében tartsa az adósságkezelést.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499